

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۳۱ جنوری ۲۰۱۷

انقلاب اکتوبر، بلشویک‌ها و حزب لنینی

در آستانه صد سالگی برگزاری جشن انقلاب کبیر اکتوبر در روسیه تزاری و انقلاب سوسیالیستی و گذار روسیه به اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی کوشش داریم در تجلیل از این بزرگداشت تاریخی و نقش عوامل و عناصر متشکله و رشد دهنده آن در چندین مقاله یادبودی کوتاه برای خوانندگان «توفان» عرضه داریم. قصد ما در عین حال آن است که، تا آنجا که توان ما یاری می‌دهد، برخی اتهامات و ناروشتی‌هایی را که منحرفان جنبش کمونیستی - به ویژه پس از کودتای خروشچف - و حتی گاه با استناد به نظرات اپورتونیست‌های قیل از انقلاب بر این انقلاب کبیر و رهبران آن، لنین و ستالین، روا می‌دارند، افشاء کنیم.

در آغاز سال‌های ۶۰ میلادی (۴۰ شمسی) بازار توهین و اتهام به سوسیالیسم، به مبارزه طبقاتی و در رأس آن ستالین (یعنی اوج دفاع از همزیستی مسالمت آمیز، گذار مسالمت آمیز، مسابقه مسالمت آمیز) رواج فراوان داشت و گرمی این بازار بر عدهٔ بیشماری از کمونیست‌های ایرانی که از حزب توده بریده بودند و در سازمان‌ها و گروه‌های گوناگون فعالیت می‌کردند، حرارت‌بخش بود؛ آنچنان که بساط بی‌رونق و سرد آنان را گهگاهی گرمی می‌بخشید. اپورتونیست‌ها همواره در اتهام و ایجاد ابهام در مورد انقلابیون و روال انقلاب است که قادراند چیزی عرضه کنند تا با فریب دیگران و علاقه مندان به کمونیسم و انقلاب، رونقی به کار خویش دهند.

یکی از این اتهامات رایج آن بود که گویا ستالین یا اساساً متافزیک‌ی فکر می‌کرده است و یا چنانچه اوائل قدرت خویش قادر بوده است که دیالکتیک را به کار برد، پس از سال‌ها برای ادامهٔ قدرت خود صلاح دیده است که سلاح دیالکتیک را در قفسهٔ گنج خویشتن پنهان کند و برای سرکوب مردم به متافزیک روی آورد. (نگاهی بیندازیم به نشریات حزب کمونیست (مائوئیست) ایران - سرداران - و همچنین نوشتهٔ شارل بتلهایم Charles Bettelheim تحت عنوان «چین بعد از مائو»، ترجمهٔ عباس میلانی)

ما در آینده این اتهام را در موارد مختلف دیگر بررسی کرده، کوشش می‌کنیم که نادرستی آن را روشن سازیم. لیکن نوشتهٔ کنونی ما خود را در چهارچوب انقلاب اکتوبر و نقش بلشویک‌ها و به ویژه حزب کبیر لنینی آنان و تهمتی که در این مورد به آن وارد می‌شود، محصور می‌داند و به آن می‌پردازد:

می‌گویند: ستالین در نطق مشهور خود در دومین کنگرهٔ شوراهای کل اتحاد شوروی (۲۶ جنوری ۱۹۲۴) که به مناسبت مرگ اولیانف ایلیچ - لنین - ایراد کرده دچار ایدالیسم، خودمرکزبینی و برخوردی غیر علمی (متافزیک‌ی) گردیده است.

چرا؟ او (یعنی ستالین) می‌گوید: «... رفقاء! ما کمونیست‌ها مردمی از سرشت ویژه‌ایم. ما از مصالح خاص بُرش یافته‌ایم...» (تکیه از توفان)، در حالی که به عقیده منتقدین هیچ انسانی از سرشت ویژه نیست و هیچ کسی از مصالح خاص بُرش نیافته است. همه ما در جامعه دارای جایگاه خاص و طبقاتی خود هستیم و تو گویی سوی این جایگاه هیچ‌گونه حرکتی از ما بروز نمی‌کند. این اتهام، تئوری ساخته و پرداخته رویونیست‌های خروشچفی بود و برای مصرف جهانی صادر گشت. اما از آن جا که برخی (و شاید بسیاری) از وفاداران به مارکسیسم-لنینیسم و انقلاب را نیز دچار تردید (و حتی تکرار ناآگاهانه این تئوری‌ها) نمود و اگر چه پس از صبر و حوصله و توضیح عدم صحت این تئوری‌ها اکثر این رفقاء آن را رد کردند، معهذاً ما کوشش داریم که در اینجا نیز بدون اسائه ادب به همه آنانی که هنوز بر این تئوری نادرست پافشاری دارند، با متانت و رفیقانه چندین نکته روشن‌کننده را با آرزوی سازندگی، توضیح دهیم:

۱- متأسفانه ترجمه فارسی «ما کمونیست‌ها مردمی از سرشت ویژه‌ایم» آنچنان نادرست است که امکان سوءتفاهم را برای کسی که یا ستالین را نمی‌شناسد و یا می‌شناسد و قصد حمله به او را دارد و یا حتی ناشیانه عبارت «سرشت ویژه» را که می‌تواند مفهوم ایدئالیستی به دست دهد از متن اصلی سخنرانی رفیق ستالین و آنچه او بیان کرده است، خارج کرده و کل مجموعه سخنرانی را نفی می‌کند، باز می‌گذارد.

این جمله در کتاب انتخابات لنین به زبان المانی جلد اول، برلن ۱۹۵۳ بنگاه انتشاراتی دی‌تس *Ausgewählte Dietz Verlag 1953 Berlin – Werke* چنین آمده است:

Genossen! Wir Kommunisten sind Menschen von besonderem Schlag. Wir sind aus besonderem Material geformt.

پژوهش ما به یاری لطف رفیقی که به زبان روسی تسلط داشته و از ستایشگران رفیق ستالین است نیز نشان داد که در متن روسی نیز همین عبارت به کار گرفته شده است. از این گذشته نباید فراموش کرد که تجربه و دقت در برگردان واژه‌های ادبیات کمونیستی به یک باره به دست نیامده است. هر چه شناخت کمونیست‌های ایران به فلسفه مارکسیسم و درک از مقوله‌ها و دقت در بیان آن بیشتر شده است، به همان نسبت برگردان واژه‌ها و عبارات نیز دقیقتر شده‌اند. در گذشته شاید در هنگام برگردان آثار کلاسیک تفاوت چندانی میان «سرشت»، «ماهیت»، «زمره»، «رده» و یا «نوع» نمی‌گذارند، ولی با شناخت بیشتر از مفاهیم فلسفی و سیاسی که بازگوکننده دقیقتری از دنیای مادی خارج از ذهن بوده‌اند، این وضعیت تغییر یافته است و لذا همیشه برای شناخت بیشتر نباید واژه‌ها را از متن اصلی مورد نظر نویسنده خارج ساخت.

در این جا روشن است که *besonderer Schlag* معنی دیگری دارد تا سرشت. چیزی شبیه «زمره»، «نوع»، «رده» و یا «قماش». در سرشت، طبیعت تغییرناپذیر (به خوان متفاوت) می‌توان یافت، ولی در «زمره»، «رده» و یا «قماش»، آن مصالح و اجناسی‌اند که برای تغییر آنان احتیاج به کار بر روی آن وجود دارد (به خوان دیالکتیک).

۲- اما سوی ترجمه نادقیق، ناروشن و یا حتی غلط که می‌توان بر این متن وارد دانست، تمام نطق ستالین که ما در پائین اشاراتی به آن می‌کنیم، افشاءکننده تهمتی است که در پس این تئوری نهفته است. قصد ما تنها افشای این اتهام ناروا نیست. بلکه هدف روشن ساختن برخی از زوایای فعالیت و تاریخ حزب کمونیست شوروی (بلشویک) در ارتباط با پیروزی انقلاب اکتوبر ۱۹۱۷ است.

در پیروزی انقلاب اکتوبر مبارزه بلشویک‌ها تحت رهبری لنین علیه منشویک‌ها در سه زمینه ایدئولوژیک، سیاسی و برنامه‌ئی (حزبی) انجام یافت و به پیروزی رسید. بدون این پیروزی، بدون ایجاد حزب لنینی، امکان پیروزی انقلاب خواب و خیالی بیش نبود. چنین است که مفهوم کمونیسم و بلشویسم، پس از انقلاب و تا کودتای خروشچفی با هم عجین

شدند و نه تنها در ذهنیت کمونیست‌ها، بلکه حتی در تمام تبلیغات بنگاه‌های ضد کمونیستی غرب نیز بلشویک یعنی کمونیست، بود.

همچنین بدون شرکت و فعالیت در حزب کمونیست تا سال‌های سال هر آنجا که سخن از کمونیست بود، منظور تنها کمونیست‌هائی بودند که در حزب کمونیستی کشور خویش متشکل بودند. سوای کمونیست‌های سرشناس که در کارهای هنری و یا فرهنگی فعالیت داشتند و به همین دلیل نیز تنها به طرفداری و دفاع از شوروی سوسیالیستی و ستالین اکتفاء می‌کردند؛ فرد کمونیست یعنی انسانی حزبی بود. زمانی که ستالین در نطق خود در سال ۱۹۲۴ از «ما کمونیست‌ها مردمی از مرز و بی‌زهره‌ایم، ما از مصالح خاصی بُرش یافته‌ایم...»

100. Jahrestag der großen sozialistischen Oktoberrevolution
1917 – 2017
۱۰۰ سالگی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر

۱۰۰ سالگی انقلاب کبیر اکتبر و تأثیرات عظیم اجتماعی آن در جهان و ایران

تجلیل از میراث انقلابی جنبش کمونیستی ایران از دوران حزب کمونیست ایران تا به امروز
برای استقرار سوسیالیسم علیه ارتجاع، سرمایه داری، امپریالیسم و رویزیونیسم

سخنرانی، نمایش فیلم، برنامه های هنری شامل رقص محلی، موسیقی، شعرخوانی، نمایشگاه عکس، شام
شنبه ۲۷ ماه مه ۲۰۱۷ ساعت ۱۸ بعد از ظهر
Mainz

در عرصه جهانی

Seminar u. Veranstaltung: 100 Jahre Oktoberrevolution u. ihre
Bedeutung für heute
9-11 Juni in der Jugendherberge Tübingen
Hermann-Kurz-Straße 4, 72074 Tübingen
Teilnehmerbeitrag 60 € bzw. 80 € Vollpension + Übernachtung
تماس برای رزرو کردن جا و پیش پرداخت مخارج ضروری است. تلفن و ایمیل 07159/4200174
webmaster@arbeit-zukunft.de/www.arbeit-zukunft.de
برگزار کننده: احزاب برادر آلمان، ترکیه، دانمارک و فرانسه
Partei der Arbeit(Toufan) با پشتیبانی حزب کار ایران(توفان)

Kontaktadresse: Postfach: 103825/60108 Frankfurt – Germany
toufan@toufan.org

سخن می‌راند، تنها کمونیست‌هائی را منظور داشته است که در «سپاه سردار بزرگ پرولتاریا» متشکل‌اند. بخش کوتاه اول نطق را بخوانیم:

«رفقاء! ما کمونیست‌ها مردمی از زمره ویژه‌ایم؛ ما از مصالح خاصی بُرش یافته ایم؛ کسانی هستیم که سپاه سردار بزرگ پرولتاریا، سپاه رفیق لنین را تشکیل می‌دهیم. هیچ افتخاری بالاتر از تعلق به این سپاه نیست، هیچ افتخاری بالاتر از داشتن نام عضویت حزبی که بنیادگذار و رهبر آن رفیق لنین است، نمی‌باشد. همه کس لیاقت عضویت چنین حزبی را ندارد؛ همه کس را تاب تحمل مصائب و طوفان‌های مربوط به عضویت این حزب نیست. فرزندان طبقه کارگر، فرزندان نیاز و مبارزه، فرزندان حرمان‌های بی‌پایان و مساعی قهرمانانه»

کمونیست‌های عضو چنین حزبی نه تنها فرزندان نیاز و مبارزه و حرمان‌هایند، نه تنها مصائب و طوفان‌های مربوط به عضویت این حزب را به جان خریده‌اند، بلکه برای آرمان‌هایی مبارزه می‌کنند که هیچ گروه، هیچ حزب و هیچ نیروئی در تاریخ بشر تاکنون مطرح نساخته است. آنان برای جهانی خالی از ستم اجتماعی و طبقاتی برای صلح برای وحدت ملت‌ها و خلق‌ها برای اتحاد دهقانان و کارگران برای همبستگی جهانی کارگران و دهقانان و خلق‌های ستم دیده، برای مبارزه با امپریالیسم و ارتجاع و ... مبارزه می‌کنند. همه اینها در برنامه آنان گنجانده شده است و در جهت اجرای آنها نیز کار می‌کنند. آنان با این روحیه، با این برنامه و عمل‌کردها پرورش یافته و بُرش فکری، معنوی، بُرش سیاسی و ایدئولوژیک می‌یابند. چگونه می‌توان همه اینها را نادیده گرفت و بر آن نبود که کمونیست‌ها از مصالح خاص بُرش یافته‌اند و مردمی از گونه و رده‌ای دیگراند؟ کدام یک از سازمان‌های سیاسی و احزاب جهان قادراند که اندکی کوچک از این اهداف را در برنامه خود بگنجانند؟ چگونه است که همه آنان در سرکوبی و فحاشی به کمونیست‌ها به انقلابات آنان و به رهبران آنان به ویژه لنین و ستالین با هم به مسابقه می‌پردازند؟

کمونیست‌های وفادار به مارکسیسم-لنینیسم هرگز دچار خودمرکزبینی و ایدالیسم به‌مثابه ابزار فکری و ایدئولوژیک خویش، نمی‌گردند و چنانچه این مرض به آنان نیز رخنه ساخت، همانا قادراند که با مدد انتقاد و انتقاد از خود، با اتکاء به علم مارکسیسم علیه آن برخیزند. اما از سوی دیگر آنان حاضر نیستند که جایگاه اجتماعی و ایده‌ئی خویش، اتکاء خود را به رسالت تاریخی که طبقه کارگر و حرکت دیالکتیکی تاریخ تنها به عهده آنان واگذار نموده است (مارکسیسم-لنینیسم)، طبق انتقاد ناوارد این فرد یا آن رفیق، از خود سلب نموده و یا حتی از آن دفاع نمایند.

آری این درست است که همه ما انسان‌ها در جامعه دارای جایگاه اجتماعی، طبقاتی و ساخت فکری خاص خویش هستیم که نتیجه شرکت ما در فعالیت‌های اجتماعی، حرفه‌ئی، طبقاتی و غیره است. یک نجار و یا قصاب با یک روشنفکر حرفه‌ئی و یا کاسب بازار دارای ویژگی‌های متفاوت فکری و عملی هستند که آنان را از هم جدا می‌سازد. اما در عین حال یک روشنفکر و یا نجار که در حزبی فاشیستی و یا مذهبی فعالیت کرده و فرم یافته است، با روشنفکر و یا نجاری که در یک حزب کمونیست تشکل یافته و در آنجا بُرش ایده‌ئی یافته است، به اندازه زمین تا آسمان از لحاظ اجتماعی، سیاسی و عمل‌کردهای خویش، متفاوت‌اند.

آنان که به ستالین ایراد می‌گیرند که چرا او کمونیست‌ها را به خاطر کمونیست‌بودن و عضویت‌شان در حزب کمونیستی از نوعی ویژه و با بُرش از مصالح خاص می‌شناسد و به این دلیل گویا دچار تفکر متافزیک است، خود همه انسان‌ها را تابع «جایگاه اجتماعی» خویش دانسته و آنان را در آن جایگاه به حبس ابد محکوم می‌سازند. توگویی شرکت فعال آنان در فعالیت‌های سیاسی، اجتماعی و به ویژه حزبی قادر به تغییر آنان نیست.

بگذار صد سالگی انقلاب اکتوبر را با یاد رفیق لنین و همراه وفادارش ستالین جشن بگیریم و وفاداری آنان را به آرمان‌های طبقه کارگر به کمونیسم و انقلاب سرمشق خود قرار دهیم.

جنبش سوسیال دموکراسی و انقلاب کبیر اکتوبر سرآغاز پیدایش افکار کمونیستی در ایران و آزادی و استقلال ایران از یوغ تلاشهای امپریالیسم انگلستان و روسیه در ایران بود. جنبش کمونیستی ایران ضامن استقلال، آزادی و دموکراسی در ایران بوده و خواهد بود و باید این میراث عظیم را جشن گرفت و در آستانه ۱۰۰ سالگی انقلاب اکتوبر از این مبارزه و فداکاری تجلیل کرد. حزب ما به همه مبارزان راه آزادی و استقلال ایران، به مبارزان راه آزادی طبقه کارگر تجلیل از این فعالیت را مدیون است و تلاش می کند با بسیج کمونیستهای ایرانی از این مبارزه و مبارزان راه آنها را زنده نگهدارد. ملتی که تاریخ خود را فراموش کرده و یا تحریف آن را بپذیرد هرگز روی سعادت و خوشبختی را نخواهد دید.

تجلیل از میراث انقلابی جنبش کمونیستی ایران

از دوران حزب کمونیست ایران تا به امروز
برای استقرار سوسیالیسم
علیه ارتجاع، سرمایه داری، امپریالیسم و رویزیونیسم

پشکنی ای قلم ای دست اگر
بیچی از خدمت محرومان سر

سخنرانی، نمایش فیلم، برنامه های هنری شامل رقص محلی، موسیقی، شعرخوانی، نمایشگاه عکس، شلم

شنبه ۲۷ ماه مه ۲۰۱۷ ساعت ۱۸ بعد از ظهر

Mainz

کمیته برگزاری، کانون دفاع از حقوق دموکراتیک، انجمن حمایت از زندانیان سیاسی و آزادی در ایران،
هواداران حزب کار ایران (توفان)